

”Mer samba till Sverige”

Hur var det att växa upp i Copacabana?

– Jag tyckte det var helt normalt att solen sken hela tiden eftersom jag inte kände till något annat. Rio de Janeiro är en vacker stad men när man bor där hör man så mycket om fattigdom och elände att man till slut mest fokuserar på de dåliga sakerna. Men efter att ha flyttat iväg så inser jag att det finns få städer som är lika vackra och trevliga som Rio.

Hur hamnade du i Uppsala?

– Brasiliens ekonomi växer snabbt, men det finns fortfarande lite pengar för grundforskning. Studenterna tar de tillfällen som bjuds att åka utomlands, så även jag. Innan jag kom hit hade jag redan bott i Brasilien, USA, Chile, Tyskland och Portugal så jag var en internationell person. I Rio jobbade jag med stjärnors atmosfärer, och i det här fältet är Uppsala internationellt erkänt. Jag hade hört mycket om Uppsala och ville gärna doktorera här.

Varför har du doktorerat om just planetbildning?

– Jag tycker att det är en mycket intressant fråga. Människoläktet har ställt sig frågan om hur jorden kom till sedan historiens gryning, och i princip alla samhällen har försökt svara på den. Nu har äntligen datormodellerna blivit så bra att vi kan söka vetenskapliga svar.

Vad har varit den största utmaningen under din tid som doktorand?

– Vetenskapligt sett så har det varit mitt byte av fält. Innan jag kom hit var jag specialiserad på att observera stjärnor. Jag bytte från observationer till teori, och från stjärnor till planeter vilket inte var helt lätt. Jag kunde inte använda den kunskap jag samlat på mig, utan fick mer eller mindre börja om från början.

På det personliga planet har det handlat om att anpassa mig till en anorlunda kultur och miljö. Jag har flyttat från ett land utan vinter till ett land utan sommar. Sverige är ett ordnat land med

Wladimir Lyra

Ålder: 27 år **Familj:** Sambo

Forskning: Planetbildning, se föregående uppslag

Bakgrund: Uppvuxen i Copacabana och fick sin grundutbildning på federala universitetet i Rio de Janeiro. Jobbade som forskarassistent på ett observatorium i Chile innan doktorandtjänsten i Uppsala.

många goda sidor, men här skulle behövas lite samba. I den brasilianska kulturen är lycka obligatoriskt.

I början av varje kapitel i din avhandling har du ett citat. Varför?

– Varför inte? Examinatorerna gillade det och ställde till och med frågor baserade på citaten. Citaten är antingen filosofiska eller humoristiska. Syftet är att göra läsningen trevligare och att fånga läsaren.

I din avhandling tackar du en person för visa insikter i akademiens sociologi. Vad handlar det om för insikter?

– Forskare hamnar ofta i det här fältet för att de som barn fascinerades av stjärnor och rymden. När jag var yngre trodde jag att forskning var en ädel aktivitet som uteslutande handlade om ren vetenskap. Men när vi forskar, så ser vi att det är en mänsklig företelse, just därför att vetenskapen görs av människor. Ytterst handlar det mest om pengar och politik.

Vad har du för framtidsplaner?

– Jag ska fortsätta forska om planetbildning under en postdok i Heidelberg. Sen vet jag inte vad som kommer att hända, jag åker dit vinden blåser mig.

Hur kommer du att se tillbaka på din tid i Uppsala om 50 år?

– Det har jag ingen aning om. Det var en period av intensiva upplevelser på både gott och ont. Jag antar att jag kommer att sakna de ljusa sommarnätterna och fascinationen när vinterns första snö faller. Jag kommer också att ha bra minnen av studentlivet i Uppsala och utelivet i Stockholm.

Vad är du intresserad av förutom fysik?

– Jag gillar fotboll, jag är ju från Brasilien! Men jag spelar inte så mycket själv längre. Jag gillar musik också och spelar gitarr, mest brasiliansk musik som bossa nova och lite samba.

INGELA ROOS